

מסורת הש"ס

(א) ברכות ו. [טו] מנחת לה: סוטה ז. [מגילה טו:י] (ב) סוטה טס. מנחת מג: (ג) וּמְגִידָה ג: פִּתְחוּ: (ד) וּמְגִידָה ג: פִּתְחוּ: (ה) וּמְגִידָה ג: פִּתְחוּ: (ו) וּמְגִידָה ג: פִּתְחוּ: (ז) וּמְגִידָה ג: פִּתְחוּ: (ח) וּמְגִידָה ג: פִּתְחוּ: (ט) וּמְגִידָה ג: פִּתְחוּ: (י) וּמְגִידָה ג: פִּתְחוּ: (יא) וּמְגִידָה ג: פִּתְחוּ: (יב) וּמְגִידָה ג: פִּתְחוּ: (יג) וּמְגִידָה ג: פִּתְחוּ: (יד) וּמְגִידָה ג: פִּתְחוּ: (טו) וּמְגִידָה ג: פִּתְחוּ: (טז) וּמְגִידָה ג: פִּתְחוּ: (יז) וּמְגִידָה ג: פִּתְחוּ: (יח) וּמְגִידָה ג: פִּתְחוּ: (יט) וּמְגִידָה ג: פִּתְחוּ: (כ) וּמְגִידָה ג: פִּתְחוּ: (כא) וּמְגִידָה ג: פִּתְחוּ: (כב) וּמְגִידָה ג: פִּתְחוּ: (כג) וּמְגִידָה ג: פִּתְחוּ: (כד) וּמְגִידָה ג: פִּתְחוּ: (כה) וּמְגִידָה ג: פִּתְחוּ: (כו) וּמְגִידָה ג: פִּתְחוּ: (כז) וּמְגִידָה ג: פִּתְחוּ: (כח) וּמְגִידָה ג: פִּתְחוּ: (כט) וּמְגִידָה ג: פִּתְחוּ: (ל) וּמְגִידָה ג: פִּתְחוּ:

כסוי הדם פרק ששי חולין

אם מחוט ועד שרוף. שלא רצה ליהנות מן הגזל: שרוף. רצועה: חוט של סבלה. לזניית: רצועה של הפליין. לקשור: בשלמא רצועה של הפליין. איכה הגאה דכתיב: ויראו ממך: אלו הפליין שצראש. אות הן לכל כי שם ה' נקרא עליך: מאי היא. מאי הגאה איכה: מה נשכנה סבלה. שהוקיפה מורה לזניית: שהסבלה דומה לים. שהחלוזן מן היס הוא עולה אחת לשבעים שנה' ומרתי דמו דומה לים וים אלו רואין שדומה לרקיע ורקיע לספיר וספיר לכסף הכבוד דכתיב' ותחת רגליו כמעשה לצנת הספיר והוא כעלם השמים אלמא שמי' דומין לספיר וספיר הוא כסא' הכבוד דכתיב כמראה אבן ספיר דמות כסף וכשהקציה מסתכל בנסא' הכבוד שלו זוכר צמחו' זו שהיא כנגד כל המלות: **הגאול** הגזל ואוכל קשה הוא לעשות משונה: **כאפרכסת**. טרמוי'א: לא מרכס. לפי שאין אחס מרצין עומכס אל' ממעטין לפיכך חשק בנס כי אחס המעט ממעטין עומכס צענוה: **נמרוד**. מלך צדור הפלגה היה ולכן נקרא שמו 'נמרוד' שהמריד כל העולם במלכותו על הקציה: **מושב אלהים יצטיי**. צנה לו שצעה רקיעים של נחשת ועלה ויש עליהם: **סונה ארץ**. על זכות אומן שנמשכו בלזימה: **שכול עלמו**. סוגר את פיו ודומה לו בצכרות (דף ט:): פיו בלוט ורגליו מבוזלות: **ומסחה**. מי שנדרס תחת הכל הוא זרועות עולם: **האמנס אלס**. אומנות יפה היא הפילוס אל' נדק דהיינו דברי תורה אומן מדברין: **מיטרים**. כמישור ארץ חלקה שנוחה לירדס: **צעפר עיר הנדהם**. קס"ד **וינהו**. דכתיב ונדישו יין לא ידעו וגו' ובעיר הנדחת כתיב: **עפר עפרה**. עפר קרקעה: **ורכא אמר**. אפילו צעפר אלעפרה' נמי מותר שכסוי הדם מלוה ולא הגאה שהמלות שנתנו לישראל לא ליהנות נתנו להס לא לנס הגאה נתנו להס אל' גזירת מלך היא עליהם: **לא אם סקע יאל**. דלאו הגאה היא ולכתלה מיהא לא יתקע משום דמא'ס: שיעורא

פ"א

עין משפט נר מצוה

א מ'י פ"א מהלכות שופר הלכה ג' ועין בהשגות וזכר' וזכר' סגן עשין מנז טושיע' אי' ס' תקופ סוף ג':

ב ב' מ'י פ"א מהלכות לולב הלכה א' ועין בהשגות וזכר' וזכר' סגן עשין מד טושיע' אי' ס'ימן תרמט טע' ג':

יצא זה שמחוסר תלישה בו'. מנאן נראה לפסול גט שנכתב על הקלף ואח"כ חתכו להטס נמי דרש וכתב ומתן מי שמחוסר כתיבה ונתינה יאל' כו' דטפי נראה חזרו גט המחוסר לקלף גדול מחוסר עפר לעיר הנדחת דחשיבו הכא מחוסר תלישה ושם צפי"ב דגיטין (דף כ"א): **כמוז** צאורך כל הלעך:

והרתניא תקע לא יצא נמלא לא יצא ה"ל לאחויי מטמי' דלולב הגזול (סוכה דף כ"ט): **של אשרה** ושל עיר הנדחת פסול אל' נייחא ליה להביא הך צרייתא דקתני בה שופר ולולב וא"ת דצפרק ראוהו צ"ד (ר"ה דף כ"ח). אמר' ר' ר' שופר של עבודת כוכבים לא יתקע צו וא"ת תקע צו יאל' וכן צפ' מלות חליצה (יבמות דף ק"ג): **אמר רבא** החוללם כסנדל של עבודת כוכבים כשהוא ולא עזריתא דמכמת שעוריה וי"ל דהכא צעבודת כוכבים של ישראל דאין לה ציטול אל' דעובד כוכבים דיש לה ציטול לא מכמת שיעוריה וכי האו גווינו משיני פרק לולב הגזול (סוכה דף ל"א): **אהא** דלמיר רבא לולב של עבודת כוכבים אס נטל יאל' ופריך ממתימתין דלולב של אשרה פסול ומשיני צאשרה דמשה וא"ת עבודת כוכבים דעובד כוכבים מכי אגזבה הויא דישראל כדאמר צפרק כל הללמים (ע"ז דף מ"ב). גזירה דלמנא מנגיה לה והדר מנעול לה וי"ל כגון שהגזיה השופר והסנדל על מנת שלא לקטוה דהא תל' כשנעול שאין שלו חלינתה כשרה לולב איירי צ"ט שני ובסוכה הוה מני' לשני דמתימתין צ"ט ראשון ולא הוה נרץ לאוקמה צאשרה דמשה אל' משום דקתני אשרה דומיא דעיר הנדחת דאפי" גי'ט השני ור"ת מפרש דטולבו צעבודת כוכבים דעובד כוכבים וכאן קודם ציטול והתם לאחר ציטול ולאחר ציטול נמי לכתלה לא יטול ולא יתקע ולא ימלחן דמלא' לענין מנו' לפי שהיא עליה שם עבודת כוכבים אפי' אח"ל דשרי לכסות צעפר עבודת כוכבים לכתלה כמו בשל עיר הנדחת לא דמי כיסוי לחליצה דלענין כסוי לא חייטין ממאי' דמלא' והא דמשיני צסוכה צאשרה דמשה ולא משיני צדעוד כוכבים וקודם ציטול משום דמי נקץ הלוולב זין הדקל נתכנול ובפרק מלות חליצה (יבמות דף ק"ג): **דמפליג** זין סנדל של עבודת כוכבים לסנדל של תקרבות עבודת כוכבים דאין לו ציטול ולא מפליג (א) בנטול עבודת כוכבים גופיה זין אחר ציטול לקודם ציטול ויש לומר מילתא אגב אורחיה קא משמע לן דתקרובת עבודת כוכבים אינה צטלה עולמית וההוא דראוהו צ"ד קשה טפי דמפליג התם רבא זין שופר של עבודת כוכבים לשל עיר הנדחת דבשל עבודת כוכבים גופיה היה יכול לחלק לפירוש רבינו תס זין אחר ציטול לקודם ציטול ומיהו על כרחק נרץ לאוקמה לאחר ציטול כדברי ר"ת לספרים דגרסי' רב יהודה דמי' קודם ציטול

הא רב יהודה אית ליה התם דצשופר של גזלם לא יאל' משום דמעות ליהנות ניתנו אך נראה דרבא גרסינן ולא רב יהודה דהא מפרש התם טעמא דצשופר של עיר הנדחת לא יאל' משום דמעותי' מכמת שיעוריה ולרב יהודה הוה ליה למימר משום דמעות ליהנות ניתנו: **הדרן עלך בסוי הדם**

הקציה למנו' וז' (מנחות מ"ג). שתכלת דומה לים. שנעשו צו נקס לשרא' (שם). ורקיע לבסא הכבוד. ומכא המכלת זוכרי הישב על כסף, ועוד נהא לשרא'ל דימות כסא' עליה, שאמרא תחתית הדי' נקסין מלות חליצה (יבמות דף ק"ג): **דמפליג** זין סנדל של עבודת כוכבים לסנדל של תקרבות עבודת כוכבים דאין לו ציטול ולא מפליג (א) בנטול עבודת כוכבים גופיה היה יכול לחלק לפירוש רבינו תס זין אחר ציטול לקודם ציטול ומיהו על כרחק נרץ לאוקמה לאחר ציטול כדברי ר"ת לספרים דגרסי' רב יהודה דמי' קודם ציטול

גזיון הש"ס

ג'ב' מהמ' עין רש"י
בזמ' פ' מולדות נז ט'
בב' ורפ"א ט':

הנהגות הב"ח

(א) תוס' ד"ה והתעל וכו'
ולא מפליג בסנדל עבודת
כוכבים גופיה:

לעיני רש"י

טרמוי'א [טרמוי'א א"י].
אפרכסת.

שיטה מקובצת

(א) ורבא אמר אפי' בעפר
שריפה נמי מותר:

רבינו גרשום

באפרכסת זו היא קופה מנוקבת שלע גבי הרחיים משמקבלת כל החטים שמביאין לטחון. וכתביה תולה ארץ על בלימה כלומר דבר שזואא באין. שכלה עצמו כלומר ששוקק. ת"ל מיטרים תשפטו בני אדם כלומר לענין תורה שהיא מיטרים תשפטו צריכה שלא תגיסו דרעבכם עליה. אלא לצפר עפרה כו' קרקע ששורפה עיר הנדחת עליה יצא זה המחווס תלישה כלומר שאינו חשוב עיר הנדחת: ורבא אמר מצות לא ליהנות ניתנו. גרסינן סוכה דמשה אין עפרה מכסין אלא מעפרה ממם מכסין אלא מעפרה משום מכסין דמשה אין עפרה נגהו. ותיב רבינא וקאמר לה להא שמעת'. ויריחורו ויראה טפח לכאן וטפח לכאן

מוסף רש"י

אם מחוט ועד שרוף נגזל. שהצריח עמלו מן הגזל (סוטה ו'). לחרות של תכלת. כנגד מחוט. רצועה של תפליין כנגד סוף דהיינו רצועה (שם). בשלמא רצועה של תפליין. קיבול סכר הוא לזינא הגאה דכתיב וכו' (שם). אלו תפליין שבראש. כסודי כה' רוב השם שיין זולית' (מנחות לה: ועי' ד"ה קשר שהכונה לתפליין של הקב"ה). אלא חוט של תכלת מאי היא. מאי הגאה איכא (סוטה ז'). מה שנתנה תכלת. שהוקיעו הכמז ללזית (שם) שימלו

אם מחוט ועד שרוף נגזל. שהצריח עמלו מן הגזל (סוטה ו'). לחרות של תכלת. כנגד מחוט. רצועה של תפליין כנגד סוף דהיינו רצועה (שם). בשלמא רצועה של תפליין. קיבול סכר הוא לזינא הגאה דכתיב וכו' (שם). אלו תפליין שבראש. כסודי כה' רוב השם שיין זולית' (מנחות לה: ועי' ד"ה קשר שהכונה לתפליין של הקב"ה). אלא חוט של תכלת מאי היא. מאי הגאה איכא (סוטה ז'). מה שנתנה תכלת. שהוקיעו הכמז ללזית (שם) שימלו

דומה למראה היס ואן חקונין דים דומה למראה הקיפ. ורקיע לבסא הכבוד, קרלי קרית דכתיב דמקע בקיע כמעשה לצנת הספיר וספיר הוא כסא' הכבוד דכתיב כמראה אבן ספיר דמות כסף וכשהקציה מסתכל בנסא' הכבוד שלו זוכר צמחו' זו שהיא כנגד כל המלות: **הגאול** הגזל ואוכל קשה הוא לעשות משונה: **כאפרכסת**. טרמוי'א: לא מרכס. לפי שאין אחס מרצין עומכס אל' ממעטין לפיכך חשק בנס כי אחס המעט ממעטין עומכס צענוה: **נמרוד**. מלך צדור הפלגה היה ולכן נקרא שמו 'נמרוד' שהמריד כל העולם במלכותו על הקציה: **מושב אלהים יצטיי**. צנה לו שצעה רקיעים של נחשת ועלה ויש עליהם: **סונה ארץ**. על זכות אומן שנמשכו בלזימה: **שכול עלמו**. סוגר את פיו ודומה לו בצכרות (דף ט:): פיו בלוט ורגליו מבוזלות: **ומסחה**. מי שנדרס תחת הכל הוא זרועות עולם: **האמנס אלס**. אומנות יפה היא הפילוס אל' נדק דהיינו דברי תורה אומן מדברין: **מיטרים**. כמישור ארץ חלקה שנוחה לירדס: **צעפר עיר הנדהם**. קס"ד **וינהו**. דכתיב ונדישו יין לא ידעו וגו' ובעיר הנדחת כתיב: **עפר עפרה**. עפר קרקעה: **ורכא אמר**. אפילו צעפר אלעפרה' נמי מותר שכסוי הדם מלוה ולא הגאה שהמלות שנתנו לישראל לא ליהנות נתנו להס לא לנס הגאה נתנו להס אל' גזירת מלך היא עליהם: **לא אם סקע יאל**. דלאו הגאה היא ולכתלה מיהא לא יתקע משום דמא'ס: שיעורא